

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.286 van 20 maart 2003
in de zaak A. 120.114/VII-28.305**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij:
 advocaat N. WANTE,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Groot-Brittaniëlaan 151

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Jamaicaanse nationaliteit, op 23 april 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 maart 2002, houdende weigering van regularisatie, van de kennisgeving van deze beslissing, en van het bevel om het grondgebied van het Rijk uiterlijk op 11 april 2002 te verlaten;

Gelet op de beschikking van 26 april 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door auditeur M. STERCK op grond van artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dat advies aan de partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 22 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. WANTE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster heeft op 28 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk. (Regularisatiewet)

1.2. Verzoekster is door de Commissie voor regularisatie gehoord op 13 augustus 2001.

1.3. De tweede kamer van de Commissie voor regularisatie heeft op 12 augustus 2001 een gunstig advies verleend betreffende de aanvraag van verzoekster.

1.4. Op 12 maart 2002 heeft de Minister van Binnenlandse Zaken verzoekster uitgesloten van de toepassing van de wet van 22 december 1999. Deze beslissing luidt als volgt:

"(...)

Gelet op de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het rijk, inzonderheid de artikelen 5 en 14;

Gelet op het artikel 8 van het Europese Verdrag ter Vrijwaring van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden;

Gelet op de aanvraag tot regularisatie ingediend op 28 januari 2000 door L, E., M., geboren op 19 oktober 1956 te Clarendon van Jamaicaanse nationaliteit;

Overwegende dat voor deze aanvraag het criterium (4) werd aangevoerd;

Overwegende dat zij uit hoofde van diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meerdere personen, met wapens of voorwerpen erop gelijkend / de auteur liet geloven dat hij gewapend was, heling van gevonden voorwerp en aanmatiging van naam werd zij - bij verstek - op 5 november 1999 door de

Correctionele Rechtbank te Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel van 5 jaar voor 1 jaar;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat zij, door haar persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad;

Overwegende dat de zeer ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit het gedrag van de betrokkene voortvloeit zodanig is dat haar familiale en persoonlijke belangen en die van de haren in onderhavig geval geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde;

Overwegende dat zij dienvolgens een gevaar voor de openbare of de nationale veiligheid betekent;

(...).".

1.5. Op 27 maart 2002 wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten afgegeven. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

"Reden van de beslissing:

-Verblijft langer in het Rijk dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd. (artikel 7, al. 1, 2/ van de wet van 15/12/1980).

Motivatie in feite:

- Betrokkene werd uitgesloten door een Ministeriële beslissing van 12.03.2002 van de wet van 22/12/99 in toepassing van de artikelen 5 en 14.";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekster een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

"Schending van de algemene rechtsbeginselen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek van het beginsel van openbaarheid van bestuur, de zorgvuldigheidsverplichting en de rechten van verdediging.

Door een ernstige onzorgvuldigheid van de overheid was verzoekster niet op de hoogte van het verstekvonnis, noch van de haar ten laste gelegde feiten, en heeft dienaangaande dan ook geen uitleg kunnen verschaffen voor de Commissie van Regularisatie.

Erger nog, tijdens de procedure voor de Commissie voor Regularisatie werd geen enkele melding gemaakt van het feit dat verzoekster werd veroordeeld bij verstek door de Correctionele Rechtbank te Gent.

Integendeel zelfs, de beslissing van de Tweede Kamer van de Commissie voor Regularisatie dd. 20/08/2001 vermeldt zelfs uitdrukkelijk dat verzoekster een blanco strafregister heeft, terwijl het verstekvonnis blijkbaar dateert van 05/11/1999!

Thans neemt verzoekster voor het eerst kennis van deze veroordeling via de akte van kennisgeving.

Uiteraard is het uitermate belangrijk dat verzoekster zich nopens dit verstekvonnis kan verdedigen, aangezien de bestreden beslissing enkel en alleen gesteund is op dit ten onrechte uitgesproken verstekvonnis, waartegen verzoekster thans verzet heeft aangetekend voor de correctionele rechtbank te Gent.

Dit verstekvonnis is bovendien gebaseerd op een niet-bewezen eenzijdige klacht van haar ex-vriend.

Het is derhalve duidelijk dat de bestreden beslissing dd. 12/03/2002 op zeer ernstige wijze het beginsel van openbaarheid van bestuur, de zorgvuldigheidsverplichting en de rechten van verdediging van verzoekster schendt.";

2.1.2. Overwegende dat verzoekster werd uitgesloten van de toepassing van de Regularisatiewet ingevolge haar veroordeling door de Correctionele rechtbank te Gent bij verstekvonnis van 5 november 1999; dat verzoekster evenwel ter terechtzitting een afschrift neerlegt van een vonnis van de Correctionele rechtbank te Gent van 3 mei 2002 waarbij haar verzet tegen voormeld verstekvonnis ontvankelijk wordt bevonden en waarbij zij wordt vrijgesproken van de zwaarste tenlastelegging;

Overwegende dat luidens artikel 187 van het Wetboek van Strafvordering de voorlopige kracht van gewijsde dat een verstekvonnis verkrijgt bij het verstrijken van de gewone termijn van verzet, vervalt op de datum van de akte van het ontvankelijk verklaarde verzet, die binnen de buitengewone termijn van verzet is betekend;

Overwegende dat verzoeksters stelling dat het verstekvonnis van 5 november 1999 haar niet werd betekend blijkt uit het feit dat haar verzet binnen de buitengewone termijn ontvankelijk werd verklaard; dat de veroordeling op grond waarvan de Minister van Binnenlandse Zaken verzoekster heeft uitgesloten van de toepassing van de Regularisatiewet aldus slechts gold onder voorbehoud van verzet; dat de Minister zijn beslissing heeft gestoeld op een rechterlijke beslissing die niet definitief was en waarvan de feitelijke vaststellingen die eraan ten grondslag lagen voor twijfel vatbaar waren;

Overwegende dat de beslissing tot uitsluiting van verzoekster haar een eenmalige kans om haar verblijf in België te regulariseren ontnaemt, temeer nu verzoekster een gunstig advies van de Commissie voor regularisatie had verkregen; dat de Minister derhalve alle noodzakelijke gegevens diende te verzamelen alvorens een dergelijke voor verzoekster ingrijpende beslissing te nemen; dat, nu op het eerste gezicht blijkt dat de beslissing werd genomen op grond van een verstekvonnis dat niet aan verzoekster noch aan haar woonplaats was betekend, zodat er op elk ogenblik nog verzet tegen dit vonnis kon worden aangetekend, de Minister onvoldoende rekening heeft gehouden met alle elementen van het dossier; dat het nemen van een voor verzoekster dermate ingrijpende beslissing zonder eerst na te gaan of verzoeksters schuld aan de erin vermelde betichtingen terdege vaststond, voorbarig is, en in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel; dat het middel ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoekster aanvoert dat zij 13 jaar in het land verblijft, dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat zij naar Jamaica zal worden uitgewezen, terwijl zij haar persoonlijk en familiaal leven in België moet achterlaten;

2.2.2. Overwegende dat uit het advies van de Commissie voor regularisatie blijkt dat verzoekster duurzame sociale bindingen heeft met België; dat het gedwongen verlaten van het land ingrijpende gevolgen zal hebben op verzoeksters sociaal en familiaal leven; dat die gevolgen moeilijk kunnen rechtgezet worden achteraf; dat aldus voldaan is aan de tweede schorsingsvoorwaarde;

3. Overwegende dat voldaan is aan de twee door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van weigering van regularisatie van 12 maart 2002 en van het bevel om het grondgebied van het Rijk uiterlijk op 11 april 2002 te verlaten

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig maart tweeduizend en drie, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,

de H. C. VERHAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.